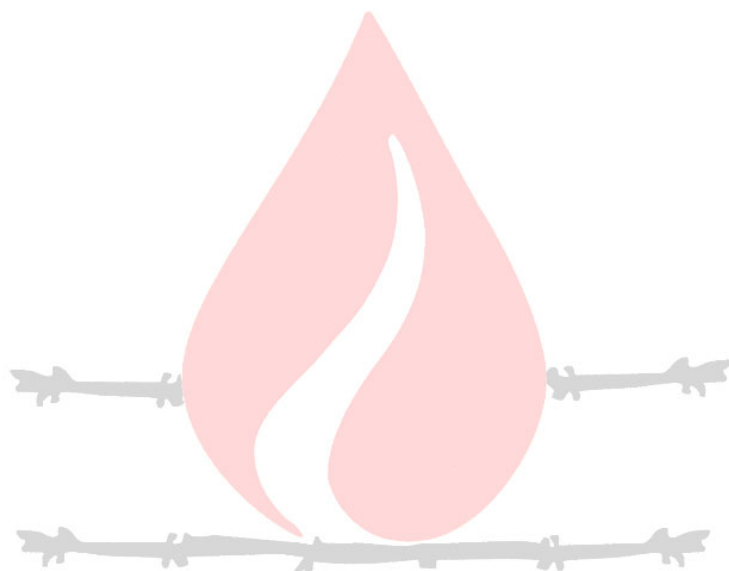

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

نگاهی به کارنامه حقوق بشری ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه (۱۸)

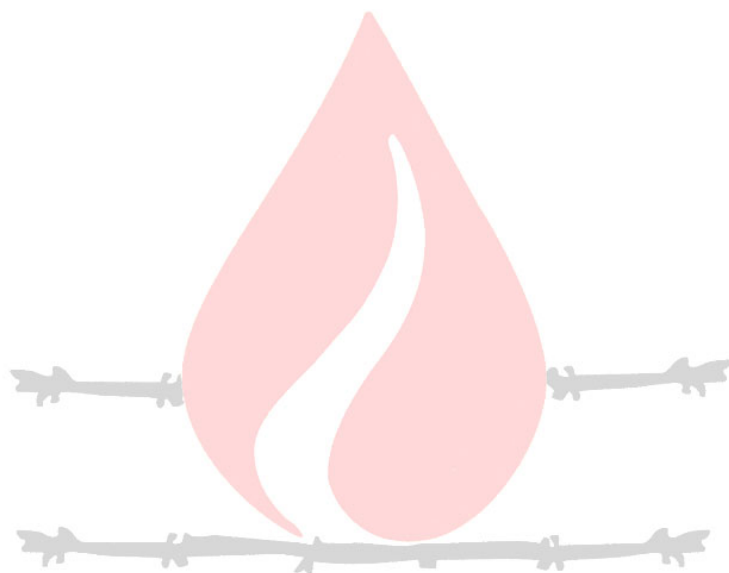
گزارش راهبردی ۱۴۰۰/۸۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

آذرماه ۱۴۰۰

۱۴۰۰۰۱۰۰۸۶

سازمان دفاع از قربانیان خشونت
Organization for Defending Victims
of Violence

درآمد

در این گزارش تحولات مربوط به موارد نقض حقوق بشر در کشورهای ایالات متحده آمریکا، کانادا، بریتانیا و فرانسه در آذرماه ۱۴۰۰، بر اساس مقالات، گزارش‌ها، بیانیه‌ها و اخبار آشکار به دست آمده از سازمان‌های حقوق بشری مردم‌نهاد و بین‌المللی و رسانه‌های گروهی^۱ مورد بررسی قرار گرفته است. محورهای مهم این بررسی به صورت خلاصه به شرح زیر است:

*ایالات متحده آمریکا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز یکشنبه ۲۸ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص حاکی بودن اسناد محرمانه وزارت دفاع آمریکا (پنتاگون) از اشتباهات مرگبار در حملات پهپادی این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به استفاده ایالات متحده از هواپیماهای بدون سرنشین (پهپاد) برای سال‌های متمادی، جهت هدف قرار دادن دشمنان خود در سوریه، افغانستان و عراق که طبق گزارش روزنامه نیویورک تایمز چندان هدفمند نبوده‌اند؛

ب) اشاره به اقدام روزنامه نیویورک تایمز به ارزیابی بیش از ۱۳۰۰ سند محرمانه دولتی و دستیابی به این نتیجه که روایات رسمی دولت از «جنگ دقیق پهپادی علیه جهادگران» از صحت لازم برخوردار نیستند؛

ج) به گفته نیویورک تایمز، ارقامی که پنتاگون در خصوص تلفات غیرنظامیان ارائه می‌کند، به وضوح کم‌تر از ارقام واقعی است و حملات هوایی آمریکا به کشورهای خاورمیانه بر اساس اطلاعات دقیق انجام پذیرفته است؛

^۱ سازمان دیده‌بان حقوق بشر (Human Rights Watch)؛ سازمان عفو بین‌الملل (Amnesty International)؛ پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا (The Hill)؛ شبکه خبری یورونیوز (Euronews)؛ رادیو و تلویزیون ترکیه - شبکه تی.آر.تی (Turkish Radio and Television Corporation)؛ بنیاد روابط نژادی کانادا (Canadian Race Relations Foundation)؛ روزنامه گاردین (The Guardian)؛ شبکه خبری بی.بی.سی (BBC.Com)؛ شبکه خبری دویچه وله (Deutsche Welle) و پایگاه خبری گلوبال نیوز (Global News).

د) این روزنامه همچنین نوشته است که ارتش آمریکا ظرف پنج سال بیش از ۵۰ هزار حمله هوایی به عراق، سوریه و افغانستان انجام داده است؛

ه) اشاره به آمار پنتاگون در این زمینه مبنی بر کشته شدن ۱۴۱۷ غیرنظامی در حملات هوایی به سوریه و عراق، از سال ۲۰۱۴ میلادی تا کنون و کشته شدن ۱۸۸ غیرنظامی در افغانستان، از سال ۲۰۱۸؛

و) اشاره به حاکی بودن تحقیقات روزنامه نیویورک تایمز از وقوع خطاهایی در برآوردهای انجام شده توسط نیروهای مسلح ایالات متحده از اهداف حملات هوایی؛

ز) گفتنی است که برای مثال، افرادی که به سوی یک محل بمباران شده می‌دویدند، به‌عنوان جنگجوی گروه داعش و نه به‌عنوان امدادگر و یا شهروندان موتورسوار به‌عنوان هدف حمله قریب‌الوقوع شناسایی شده‌اند؛

ح) اشاره به منجر شدن شناسایی‌های نادرست به آمار چهار درصدی قربانیان غیرنظامی بر اساس اسناد پنتاگون: این در حالی است که پژوهش‌های انجام شده توسط روزنامه نیویورک تایمز نشان داده است که ۱۷ درصد از حوادث بررسی‌شده دارای خطا بوده و نزدیک به یک‌سوم از مرگ و جراحات غیرنظامیان از این خطاها ناشی شده است؛

ط) اشاره به اظهارات سخنگوی فرماندهی مرکزی ارتش آمریکا به این روزنامه مبنی بر این‌که احتمال وقوع خطا حتی با بهترین فناوری، چه با تکیه بر اطلاعات نادرست و چه از طریق تفسیر نادرست از اطلاعات وجود دارد، اما ارتش برای ممانعت از وقوع این آسیب‌ها از هیچ تلاشی فروگذار نکرده است؛

ی) اشاره به متهم شدن ارتش آمریکا از سوی سازمان مردم‌نهاد جنگ‌های هوایی^۲ به کشتن دست‌کم ۲۲ هزار غیرنظامی از سال ۲۰۰۱ میلادی تا کنون، در حملات هوایی به بهانه جنگ علیه تروریسم؛

ک) اشاره به برآورد این سازمان مبنی بر کشته شدن تا کنون بیش از ۴۸۰۰ نفر تنها در افغانستان؛

ل) این در حالی است که طبق گزارش روزنامه نیویورک تایمز، ارتش آمریکا تنها در کمتر از ۱۰ مورد، به خانواده قربانیان و مجروحان حملات پهلادی غرامت پرداخت کرده است؟^۲

۲- انتشار گزارش از سوی سازمان عفو بین‌الملل، در روز چهارشنبه ۲۴ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام ایالات متحده به توقف اخراج شهروندان هائیتی‌تبار و اعمال سوءاستفاده علیه آن‌ها. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام شماری از سازمان‌ها حقوق بشری، از جمله سازمان عفو بین‌الملل، به صدور سندی مشترک، در روز چهارشنبه ۲۴ آذرماه، مبنی بر تناقض اخراج شهروندان هائیتی‌تبار از ایالات متحده، از جمله بر اساس فرمان «عنوان ۴۲»، با حقوق انسانی این افراد که افزایش اخراج این شهروندان از سراسر آمریکا را در پی داشته، در شرایطی که هائیتی همچنان با بحران حقوق بشری و بشردوستانه مواجه است؛

ب) اشاره به اقدام سازمان‌های امضاکننده این سند به آشکار ساختن ابعاد اصلی بحران حقوق بشری و بشردوستانه در کشور هائیتی و شواهد و مدارکی مبنی بر این‌که ایالات متحده در حال نقض تعهدات حقوقی خود در زمینه ارزیابی جداگانه درخواست‌های پناهجویان و حصول اطمینان از عدم استرداد آن‌ها به سوی آزار و اذیت یا شکنجه است؛

ج) اشاره به این‌که بسیاری از شهروندان هائیتی‌تبار اخراج شده در شرایطی از هواپیماهای ایالات متحده پیاده می‌شوند که بیمار بوده، دست‌نشد به دست داشته، گرسنه بوده، آسیب دیده و قادر به تشخیص موقعیت خود نیستند، درحالی‌که خود را در شرایط دهشت‌بار انسانی می‌یابند که عبارت است از:

- خشونت‌های گسترده از سوی گروه‌های تبهکار؛

- تداوم بحران سیاسی ناشی از ترور رئیس‌جمهور هائیتی؛

- ناامنی غذایی؛

^۲ گزارش شبکه خبری دوپچه وله. قابل‌بازرسی در لینک:

- نظام سلامت در آستانه فروپاشی؛
- تخریب‌های به‌جا مانده از زلزله اخیر؛
- خطر ابتلا به بیماری کووید - ۱۹ در کشوری که تنها ۰,۴ درصد از جمعیت آن واکسینه شده‌اند؛

د) اشاره به اقدام ایالات متحده به سوءاستفاده متداوم از فرمان «عنوان ۴۲» به بهانه حفاظت از سلامت عمومی جامعه در راستای اخراج دسته جمعی پناهجویان و ممانعت از تلاش شهروندان هائیتی تبار و دیگر مهاجران جهت ارائه درخواست پناهجویی؛

ه) اشاره به انتقاد سازمان ملل، کارشناسان حوزه سلامت، سازمان‌های حقوق بشری و حتی مقام‌های ایالات متحده از این اقدام که موجب قرار دادن پناهجویان در معرض خطر فزاینده ابتلا به بیماری کووید - ۱۹ شده و به افزایش نژادپرستی، بیگانه‌هراسی و تبعیض در مرزهای این کشور می‌انجامد؛

و) اشاره به حاکی بودن استفاده افراطی از زور توسط مأموران مرزی اسب‌سوار در دل‌ریوی تگزاس، در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، علیه مهاجران و پناهجویان هائیتی تبار، از نهادهای بودن تجارب نژادپرستی سیستمیک در ساختار پلیس در سراسر ایالات متحده؛

ز) اشاره به درخواست این سازمان‌ها از دولت آمریکا جهت متوقف ساختن بی‌درنگ روند اخراج شهروندان هائیتی تبار، از جمله بر اساس فرمان «عنوان ۴۲»، پایان دادن به سوءرفتار تبعیض‌آمیز علیه پناهجویان و مهاجران هائیتی تبار و فراهم آوردن دسترسی آن‌ها به نظام پناهجویی؛

۳- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۲۳ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام ایالات متحده به پایان دادن به معافیت از مجازات برای تلفات غیرنظامیان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^۴ گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل‌بازیابی در لینک:

(الف) اشاره به ابراز نگرانی عمیق دیده بان حقوق بشر در زمینه تصمیم نیروهای نظامی ایالات متحده جهت مسئول به شمار نیارودن هیچ یک از افراد خود برای کشتن ۱۰ غیرنظامی، در حمله پهپادی ماه اوت سال جاری میلادی، به کابل؛

(ب) اشاره به مشکل آفرین بودن واکنش دولت ایالات متحده، به ویژه به دلیل عدم اقدام آن به انتشار گزارش کامل نیروهای نظامی در رابطه با حمله به وقوع پیوسته در کابل و در عوض اقدام پنتاگون به انتشار گزاره برگی مبهم به همراه این ارزیابی غامض که حمله مزبور ناقض قوانین جنگ نبوده است؛

(ج) اشاره به درعین حال، حقایق بر ملاً شده توسط روزنامه‌های نیویورک تایمز و واشینگتن پست، در رابطه با این رخداد که حاکی از شواهد قانع کننده در زمینه ناکارآمدی نیروهای نظامی ایالات متحده در خصوص اتخاذ تمامی گام‌های عملی به منظور به حداقل رساندن آسیب به غیرنظامیان است؛

(د) همچنین گفتنی است که این اطلاعات تصمیم وزارت دفاع برای تیرئه نیروهای خود از بی‌ملاحظگی یا بی‌اعتنایی کیفی را توجیه نمی‌کند؛

(ه) اشاره به اظهارات سارا هولوینسکی، مدیر سازمان دیده بان حقوق بشر در واشینگتن، مبنی بر این که اگر چه خبر مسئولیت ناپذیری نیروهای نظامی ایالات متحده در قبال مرگ

غیرنظامیان تعجب آور نیست، اما همچنان به شدت مایه نگرانی است؛
(و) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به ایجاد اصلاحات در نظام قضایی نیروهای نظامی و درخواست از پنتاگون به پاسخگویی به این پرسش که چرا بررسی‌های انجام شده پیشین در زمینه سیاست‌ها و عملکرد این نیروها، منجر به بروز تغییرات ملموس در این زمینه نشده است، در حالی که ۲۰ سال است که خبرهای این چنینی همچنان به گوش می‌رسند؛

°Sarah Holewinski

^۶ سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی سازمان دیده بان حقوق بشر، در روز سه شنبه ۲ آذر ماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت اقدام کنگره به انجام تحقیق در زمینه ناکارآمدی پنتاگون در حمایت از شهروندان غیرنظامی. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به ناکارآمدی یا فقدان اراده لازم از سوی مقام‌های وزارت دفاع ایالات متحده آمریکا (پنتاگون) در زمینه حل معضل خود در رابطه با تلفات غیرنظامیان و ضرورت ورود البته دیرهنگام کنگره به این موضوع؛

ب) اشاره به تحقیق انجام شده از سوی روزنامه نیویورک تایمز مبنی بر اقدام نیروهای نظامی ایالات متحده به کشتن تا ۶۴ تن از غیرنظامیان شهر باغوز در سوریه، در سال ۲۰۱۹ میلادی، که همچنین یادآور حمله پهپادی آمریکا در ماه اوت سال جاری میلادی، به کابل است که بر اثر آن ۱۰ غیرنظامی، از جمله ۷ کودک کشته شدند؛

ج) اشاره به اظهارات لوید آستین، وزیر دفاع ایالات متحده، در واکنش به گزارش نیویورک تایمز، مبنی بر تعهد نیروهای نظامی آمریکا به حمایت از غیرنظامیان، ضمن تأکید بر لزوم انجام اقدام‌های بیشتر در این زمینه؛

د) اشاره به عدم تمایل یا ناکارآمدی وزارت دفاع ایالات متحده در رابطه با انجام تجدید نظرهای لازم در زمینه اقدامات خود در راستای نجات جان غیرنظامیان که نه تنها در سال‌های اخیر، بلکه در ۲۰ سال گذشته جریان داشته است؛

ه) تأکید بر ضرورت انجام تحقیقات مستقل در زمینه اصلاح این روند با مداخله کنگره و با توجه به هزینه بالای ناشی از این ناکارآمدی متداوم؛

و) اشاره به اقدام وزارت دفاع آمریکا به همواره تقدیر از تلاش‌های نیروهای نظامی این کشور در راستای تجدید آسیب به غیرنظامیان، مدت‌ها پیش از پذیرش مسئولیت در زمینه حملات کابل و باغوز، ضمن تأکید بر این که حفظ جان غیرنظامیان دشوارترین وظیفه نیروهای نظامی است، که البته با توجه به میزان آموزش‌ها، مطالعات، فرآیندهای عملیاتی و دستورهای تاکتیکی، تا اندازه‌ای اظهارنظری حقیقی به شمار می‌آید؛ اما با این همه کشتار غیرنظامیان همچنان ادامه یافته است؛

ز) اشاره به این که مرگ غیرنظامیان در برخی مواقع، نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی یا قوانین جنگی به شمار می‌آید، از جمله در مواردی که خطایی در زمینه هدف‌گیری به وقوع می‌پیوندد، همچنین این رویدادها در برخی مواقع، پیامد غیرعمدی حاصل از استفاده از نیروی مرگبار است که نیروهای نظامی آن را «تلفات جانبی» می‌خوانند: در هر حال آنچه مشخص است این است که کاهش آسیب‌های غیرنظامیان اولویت به شمار نمی‌آید و مسئولیت‌پذیری معناداری نیز در این زمینه انجام نپذیرفته است؛

ح) اشاره به حاکی بودن گزارش نیویورک تایمز در زمینه رویداد باغوز مبنی بر این که نیروهای نظامی ایالات متحده می‌توانند ضمانت‌های تعیین شده در راستای ممانعت از وقوع تلفات غیرنظامیان را نادیده بگیرند و بر توجه‌های به شدت ابهام‌آمیزی چون، دفاع از خود تکیه کنند - توجیهی که واحد نظامی مسئول این حادثه در ۸۰ درصد از حملات خود به کار برده، حتی در مواقعی که این حملات بسیار دورتر از خط مقدم جبهه به وقوع پیوسته‌اند؛

ط) گفتنی است که در حمله کابل نیز، ارزیابی‌ها مبنی بر ردیابی محل استقرار یک نفر برای ساعت‌های متمادی نادرست بوده و این که این ادعا که نیروهای نظامی ایالات متحده از دقیق‌ترین هدف‌گیری‌ها در میان نیروهای نظامی جهان برخوردارند، تنها زمانی صحت دارد که هدف‌گیری درست انجام شود، امری که آشکارا در غالب موارد به وقوع نمی‌پیوندد؛

ی) اشاره به همچنین ابراز نگرانی بیشتر در زمینه ناکارآمدی وزارت دفاع در رابطه با انجام نظارت و بازبینی‌های لازم پس از وقوع این حملات: گفتنی است که اگر چه یک وکیل نظامی بی‌درنگ گزارش داد که حملات سال ۲۰۱۹ باغوز احتمالاً نقض حقوق بشردوستانه بین‌المللی بوده است، اما ادعا می‌شود که دیگر مقام‌های نظامی از هیچ تلاشی برای پنهان نگاه داشتن این رویداد فروگذار نکردند، که این امر متضاد با مسئولیت‌پذیری در این زمینه است؛

ک) اشاره به اقدام گروه‌های حقوق بشری برای مدت‌های مدید به زیر سؤال بردن اعتبار گزارش‌های وزارت دفاع در زمینه تلفات غیرنظامیان: گفتنی است که از زمان انتشار گزارش حملات سوریه در سال ۲۰۱۹ میلادی، دولت ایالات متحده تنها کشتن ۴ غیرنظامی را به رسمیت شناخته و ادعا نموده که نمی‌تواند شناسایی وضعیت پیکارجویی ۶۰ کشته شده دیگر را با قاطعیت تعیین کند؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام کنگره به انجام نظارت‌های قاطعانه بر عملیات نظامی در طول این سال‌ها که عملی نشده است؛

م) گفتنی است که کمیته نیروهای مسلح مجلس نمایندگان پیشاپیش آغاز تحقیقاتی در این زمینه را اعلام کرده و لازم است که کمیته نیروهای مسلح مجلس سنا نیز بی‌درنگ همین اقدام را به انجام برساند؛

ز) اشاره به ناکارآمدی مکرر وزارت دفاع ایالات متحده به پاسخگویی به حوادث منجر به آسیب به غیرنظامیان، از جمله حمله ماه اوت به کابل و حمله پهپادی واحد عملیات ویژه این وزارتخانه، تحت عنوان «گروه ضربت ۹» به باغوز در سوریه، در سال ۲۰۱۹ میلادی که هر دوی این موارد از سوی روزنامه نیویورک تایمز و نه وزارت دفاع بر ملا شده‌اند؛

ح) تأکید بر ضرورت اقدام اضطراری کنگره به بهره‌گیری از مسئولیت‌های نظارتی خود در رابطه با موارد نقض قوانین جنگ توسط وزارت دفاع و بسنده نکردن به تنها تحقیق در زمینه حوادثی که به شدت رسانه‌ای شده‌اند؛

ط) تأکید بر ضرورت اقدام قانون‌گذاران آمریکا به آغاز بررسی عملکرد ۲۰ ساله نیروهای نظامی این کشور که منجر به مرگ یا جراحت غیرنظامیان شده است؛

ی) اشاره به این پرسش که آیا این پیامی است که دولت ایالات متحده تنها چند روز پس از میزبانی اجلاس دموکراسی به جهانیان منتقل می‌کند؟ - پیام حاکی از معافیت از مجازات و پنهان‌کاری که متناقض با منطق بوده و اعتبار این کشور را خدشه‌دار می‌سازد؟

ن) تأکید بر ضرورت مشتمل شدن این تحقیقات نه تنها بر حملات منفرد، بلکه بر ناکارآمدی‌های سیستمیک نیروهای نظامی ایالات متحده و رهبری غیرنظامیان آن - ناکارآمدی‌ها در زمینه ارائه راهنمایی‌های لازم در رابطه با آسیب به غیرنظامیان، پیگیری تحقیقات در این زمینه و نادیده گرفتن ضمانت‌ها و نظارت‌های لازم. گفتنی است که مدت زمان این تحقیقات باید شامل عملیات نظامی ایالات متحده در طول بیست سال گذشته، از زمان وقوع حملات یازده سپتامبر باشد؛

س) اشاره به این که اگر چه کنگره باید نقش نظارتی خود را ارتقاء بخشد، اما نباید از خاطر برد که نقش اصلی در این میان را رئیس‌جمهوری ایفاء می‌کند و وظیفه او ایجاد فضایی برای خاطر نشان کردن این امر است که مرگ غیرنظامیان و پنهان کردن حقایق در این زمینه به هیچ عنوان پذیرفته نیست؛

ع) اشاره به به وقوع پیوستن حمله سوریه در زمان ریاست‌جمهوری داند ترامپ که قوانین مرتبط با حمایت از غیرنظامیان در جنگ‌ها را تضعیف نمود و در عین حال رخ دادن حمله کابل تحت نظارت جو بایدن و با وجود گفتمان مؤکد وی در زمینه حقوق بشر که انتظار می‌رفت از تمامی اختیارات خود جهت موظف کردن پنتاگون به پرداختن به ناکارآمدی‌ها در این رابطه بهره گیرد - اقدامی که تا کنون به وقوع نپیوسته است؛

ف) گفتنی است که بدون انجام نظارت‌های مستقل رویدادهایی مانند حمله سوریه، آخرین عملیات نیروهای نظامی آمریکا نخواهد بود که تلفات غیرنظامیان را به همراه خواهد داشت و تنها در صورتی می‌توان از مرگ غیرنظامیان بیشتر ممانعت به عمل آورد که روند تحقیقات و نظارت در اختیار پنتاگون قرار نداشته باشد.

گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/12/14/us-end-impunity-civilian-casualties>

۴- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز سه‌شنبه ۲۳ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص امتناع نزدیک به یک‌سوم از مردم آمریکا از دریافت خدمات درمانی در سه‌ماهه گذشته، به دلیل هزینه‌های آن. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به پیمایش انجام شده توسط مرکز سیاست سلامت غرب و مؤسسه نظرسنجی گالوپ، مبنی بر امتناع تقریباً یک‌سوم از شهروندان آمریکا از دریافت مراقبت‌های درمانی ضروری، در سه‌ماهه گذشته، به دلیل عدم برخورداری از امکان لازم جهت پرداخت هزینه‌های آن؛

ب) اشاره به اظهارات ۳۰ درصد از شرکت‌کنندگان در این پیمایش مبنی بر صرف نظر آن‌ها از برخورداری از مراقبت‌های درمانی به دلیل هزینه‌های آن - درصدی که از ۹ ماه گذشته سه برابر شده و در دوران شیوع بیماری کووید - ۱۹ به بالاترین میزان خود رسیده است؛

ج) اشاره به اظهارات یک‌پنجم از پاسخ‌دهندگان مبنی بر رو به وخامت نهادن وضعیت سلامت آن‌ها و یا یکی از اعضای خانواده‌شان پس از درنگ‌شان در قبال دریافت خدمات درمانی به دلیل هزینه‌های جاری آن؛

د) اشاره به اقدام همچنین ۲۰ درصد از افراد برآمده از خانوارهای برخوردار از درآمدهای بیش از ۱۲۰ هزار دلار در سال، به به تأخیر انداختن درمان خود به دلیل مسائل مالی که این نرخ در ماه مارس سال جاری میلادی ۳ درصد بوده است؛

ه) اشاره به این که آمار ذکر شده نشان می‌دهد که افراد برخوردار از درآمدهای بالاتر در قیاس با میانگین درآمد جامعه نیز در حال دست‌وپنجه نرم کردن با این مشکل هستند، که خود حاکی از آن است که ایالات متحده با معضلی واقعی در این زمینه مواجه است؛

و) اشاره به اظهارات حدود یک‌سوم از پاسخ‌دهندگان مبنی بر عدم دسترسی آن‌ها به خدمات درمانی مقرون به‌صرفه، چنانچه همین امروز نیازمند آن باشند، که این میزان در بهار سال جاری میلادی، ۱۸ درصد بوده است؛

ز) گفتنی است که همچنین ۴۲ درصد از پاسخ‌دهندگان نیز در رابطه با عدم توانایی خود در زمینه پرداخت هزینه‌های مراقبت‌های درمانی لازم در سال آینده میلادی ابراز نگرانی کرده‌اند؛

ح) اشاره به منجر شدن تداوم دهه‌ها اقدامات ناکارآمد و ضعف تدابیر جسورانه در زمینه کاهش هزینه‌ها درمانی، به رقم خوردن چشم‌اندازی تیره‌وتر برای مردم آمریکا در پایان سال جاری میلادی؛

ط) اشاره به منجر شدن شیوع بیماری کووید - ۱۹ به رو به وخامت نهادن نگرش حدود نیمی از مردم آمریکا در رابطه با نظام درمانی کشور و مواجهه ۱۵ درصد از آن‌ها با مشکلات بیشتر در زمینه پرداخت هزینه‌های درمانی؛

ی) از سوی دیگر گفتنی است که دو سوم از مردم این کشور، فارغ از وابستگی‌های سیاسی خود، انتظار اتخاذ سیاست‌هایی که منجر به کاهش هزینه‌های درمانی شود، را ندارند؛

ک) اشاره به این‌که این پیمایش حاکی از رو به وخامت نهادن مسائل مربوط به تساوی حقوق و عدالت در جامعه شده است؛

م) اشاره به اظهارات یک‌تن از هر ۲۰ پاسخ‌دهنده مبنی بر مرگ یکی از دوستان یا خویشاوندان آن‌ها در سال گذشته، بر اثر عدم دریافت مراقبت‌های درمانی لازم به دلیل هزینه‌های آن، که در این میان تعداد آمریکایی‌های سیاه‌پوست دو برابر سفیدپوستان بوده است؛

ن) اشاره به حاکی بودن این آمارها از شکنندگی نظام درمان ایالات متحده و همچنین آسیب‌پذیری خانواده‌های این کشور به هنگام نیاز به دسترسی به این خدمات؛

س) گفتنی است که در این نظرسنجی ۶۶۶۳ شهروند بزرگسال آمریکایی از تمامی ایالت‌های این کشور، در فاصله زمانی ۲۷ تا ۳۰ سپتامبر و ۱۸ تا ۲۱ اکتبر سال جاری مورد پیمایش قرار گرفته‌اند و حاشیه خطای آن نیز ۱,۵ درصد بوده است؛

^۸ گزارش پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

<https://thehill.com/policy/healthcare/585648-nearly-one-third-of-americans-skipped-care-in-past-three-months-due-to-cost?amp>

۵- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا، در روز جمعه ۱۹ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص افزایش ۳۶۱ درصدی جرائم نفرت‌پراکنانه علیه شهروندان آسیایی تبار در شهر نیویورک. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به آمار ارائه شده از سوی اداره پلیس نیویورک، در ماه دسامبر سال جاری میلادی، مبنی بر افزایش ۳۶۱ درصدی جرائم نفرت‌پراکنانه علیه شهروندان آسیایی تبار در شهر نیویورک؛

ب) اشاره به یافته‌های هیأت بررسی جرائم نفرت‌پراکنانه پلیس نیویورک مبنی بر افزایش این‌گونه جرائم علیه شهروندان آمریکایی آسیایی تبار از ۲۸ مورد در سال ۲۰۲۰ میلادی به ۱۲۹ مورد در سال ۲۰۲۱ تا کنون؛

ج) گفتنی است که هیأت بررسی جرائم نفرت‌پراکنانه پلیس نیویورک، نهادی متنوع متشکل از رهبران جامعه بوده که وظیفه همکاری با اداره پلیس در راستای حصول اطمینان از اجرای قاطعانه قانون در قبال جرائم نفرت‌پراکنانه و دستیابی نهایی به عدالت برای قربانیان این جرائم در نیویورک را بر عهده دارد؛

د) اشاره به به‌وقوع پیوستن به‌طور کل بیش از ۵۰۰ مورد از جرائم نفرت‌پراکنانه در سال جاری میلادی که در قیاس با سال ۲۰۲۰ افزایش ۱۰۶ درصدی را نشان می‌دهد: این در حالی است که ۲۵۰ مورد دستگیری نیز در این رابطه انجام پذیرفته است؛

ه) اشاره به افزایش جرائم نفرت‌پراکنانه در قبال جوامع یهودی از ۱۲۱ به ۱۸۳ مورد و افزایش این نوع جرائم در قبال گرایش‌های جنسی افراد از ۲۹ به ۸۵ مورد در سال جاری میلادی؛

و) اشاره به اظهارات راسل جونگ^۹ از بنیان‌گذاران ائتلاف مبارزه با نفرت‌پراکنی علیه آمریکایی‌ها آسیایی تبار و ساکنان جزایر پاسیفیک، مبنی بر تطابق افزایش آمارها در این زمینه با افزایش نژادپرستی در قبال شهروندان آمریکایی آسیایی تبار در سطح عمومی و افزایش میزان جرائم در دوره شیوع بیماری همه‌گیر کووید - ۱۹ که همچنین نمایانگر احتمال بیشتر اقدام جامعه آسیایی تبارهای آمریکا به گزارش‌دهی در این رابطه است؛

^۹Russel Jeung

ز) اشاره به نقش هر دو حزب دموکرات و جمهوری خواه در اتخاذ سیاست‌ها و ایراد سخنرانی‌های ضد آسیایی که موجب دامن زدن به میزان جرائم نفرت پراکنانه در این زمینه شده است؛

ح) اشاره به منجر شدن گفتمان ضد چینی و برترپنداری سفیدپوستان به اثرپذیری تمامی بخش‌های جامعه از این روند و به تصویر کشیده شدن شهروندان آسیایی به عنوان بیگانه، چه در سطح کشور و چه در سطح محلی؛

ط) اشاره به ضرورت مبارزه با تعصبات ضد آسیایی از طریق آموزش‌های قومیتی به ویژه برای جوامع کم درآمد؛^{۱۰}

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده بان حقوق بشر، در روز پنجشنبه ۱۸ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص مضحکه به شمار آوردن از سرگیری سیاست «ماندن در مکزیک» در قبال پناهجویان. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به منجر شدن احیاء برنامه «ماندن در مکزیک» در مرز آمریکا به قرار دادن مجدد پناهجویان در معرض خطر آدم‌ربایی، اخاذی، تجاوز و سایر سوءاستفاده‌ها و همچنین تناقض آن با حق پناهجویان در زمینه ارائه درخواست پناهجویی در ایالات متحده؛

ب) اشاره به مورد تجدیدنظر قرار گرفتن این برنامه در دولت جو بایدن و در عین حال ابراز تردید در زمینه اجرای این سیاست از سوی نهادهای دولتی موظف در این رابطه، بر اساس احترام به حقوق بشر، چرا که نهادهای مجری مقررات مرزی در دو سوی مرزها به هنگام اجرای این برنامه همواره مرتکب شمار گسترده‌ای از سوءاستفاده‌ها شده و ضمن برخورداری از معافیت کامل از مجازات همچنان به این روند ادامه می‌دهند؛

^{۱۰} گزارش پایگاه خبری - تحلیلی هیل، وابسته به کنگره آمریکا. قابل بازیابی در لینک:

ج) اشاره به صدور بیانیه از سوی دولت‌های ایالات متحده و مکزیک، مبنی بر اقدام آن‌ها به آغاز ثبت نام از پناهجویان، شامل پناهجویان غیر اسپانیایی تبار، همچون شهروندان هائیتی تبار و برزیلی و جوامع بومی، از روز دوشنبه ۱۵ آذرماه، در برنامه «ماندن در مکزیک» و انتقال آن‌ها به ۷ شهر مرزی این کشور تا زمان مشخص شدن نتیجه درخواست‌های پناهجویی‌شان؛

د) اشاره به ناکارآمدی این برنامه در پرداختن به این حقیقت که بسیاری از پناهجویانی که بر این اساس به مکزیک فرستاده می‌شوند، به‌طور سیستماتیک از سوی گروه‌های جنایتکار و برخی مواقع پلیس و مأموران مهاجرتی در شهرهای مرزی این کشور، در معرض خشونت قرار می‌گیرند؛

ه) اشاره به ادعای دولت ایالات متحده در زمینه بهبود فرآیند غربالگری، درحالی که این فرآیند همچنان به اقدام مأموران امور گمرکی و حفاظت مرزی آمریکا به ارجاع پناهجویان به یک متصدی پناهجویی برای مصاحبه بستگی دارد، که بر اساس یافته‌های دیده‌بان حقوق بشر، مأموران مسئول این روند معمولاً در زمینه انجام این ارجاع‌های قانونی ناکارآمد عمل کرده‌اند؛

و) از سوی دیگر برنامه «ماندن در مکزیک» موجب رو به وخامت نهادن ناکارآمدی‌های نظام دادگاه‌های مهاجرتی ایالات متحده، از جمله فقدان دسترسی به مشاور، موانع موجود بر سر راه برخورداری از نماینده حقوقی، فقدان شفافیت و محدودیت حمایت‌های حقوقی شده است؛

ز) اشاره به اقدام دولت داند ترامپ، از ماه ژانویه سال ۲۰۱۹ تا ژانویه سال ۲۰۲۱ میلادی، به فرستادن بیش از ۷۱ هزار پناهجو، مشتمل بر ده‌ها هزار کودک و افراد مبتلا به معلولیت یا شرایط سلامتی مزمن، به مکزیک بر اساس این برنامه؛

ح) اشاره به اقدام دولت بایدن به پایان دادن رسمی به برنامه «ماندن در مکزیک» در ماه ژوئن سال جاری میلادی، ضمن به شمار آوردن آن به‌عنوان برنامه‌ای خطرناک و غیرانسانی و همچنین انتشار تفاهم‌نامه‌ای از سوی وزارت امنیت داخلی مبنی بر این‌که

تصمیم دولت در این زمینه نمایانگر اذعان به معایب ذاتی برنامه مزبور و هزینه‌های انسانی توجیه‌ناپذیر آن است؛

ط) اشاره به درعین حال اظهارات مقام‌های دولت بایدن مبنی بر ناگزیر شدن آن‌ها به از سرگیری این برنامه به دلیل صدور حکم از سوی دادگاهی فدرال، اما با این اطمینان خاطر که این دولت اقدام به بهبود ابعاد بشردوستانه برنامه مزبور می‌کند، از جمله در مواردی چون:

- حل و فصل بیشتر پرونده‌های پناهجویی در مدت زمان شش ماه؛

- حصول اطمینان از دسترسی پناهجویان به مشاور؛

- حصول اطمینان از این که افراد به‌ویژه آسیب‌پذیر در این برنامه ثبت‌نام نمی‌شوند؛

- ارائه تعهد در این زمینه که افرادی که به مکزیک فرستاده می‌شوند از پناهگاه‌های ایمن و امن، امکان رفت و آمد به مرز ایالات متحده و از مرز این کشور، مجوز اشتغال، مراقبت‌های درمانی و سایر خدمات در مکزیک بهره‌مند خواهند شد؛

ی) گفتنی است که دولت‌های آمریکا و مکزیک به‌رغم ارائه تعهدهای متعدد در این زمینه به هیچ یک از آن‌ها عمل نکرده‌اند؛

ک) اشاره به اقدام دولت ایالات متحده به بازگرداندن پناهجویان به مکزیک و قرار دادن آن‌ها در معرض شکنجه، به‌رغم اذعان به تعهد خود در این زمینه بر اساس کنوانسیون منع شکنجه و سایر رفتارها یا مجازات‌های بی‌رحمانه، غیرانسانی و تحقیرآمیز؛

ل) تأکید بر ضرورت اقدام ایالات متحده و مکزیک به معکوس نمودن بی‌درنگ این روند.^{۱۱}

^{۱۱} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.hrw.org/news/2021/12/09/restarting-remain-mexico-travesty>

^{۱۲} سوابق در گزارش‌های پیشین:

*انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز جمعه ۱۲ آذر ماه ۱۴۰۰، در خصوص انتقاد گروه‌های حقوق بشری از بازگشت ایالات متحده به سیاست مهاجرتی دانلد ترامپ، رئیس‌جمهوری سابق این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به انتقاد گروه‌های حقوق بشری ایالات متحده از تصمیم دولت جو بایدن، رئیس‌جمهوری این کشور، به بازگشت به سیاست مهاجرتی دولت سابق: گفتنی است که در زمان ریاست‌جمهوری دانلد ترامپ مهاجرانی که خود را به مرز مکزیک و

*کانادا

۱- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری گلوبال نیوز، در روز دوشنبه ۲۹ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص احتمال اخراج شهروندی سالمند از کانادا پس از بیش از ۲۰ سال اقامت در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به قرار گرفتن ساموئل نیاگا^{۱۳} شهروند ۷۵ ساله کنیایی تبار ساکن شهر تورنتو، در معرض اخراج از کانادا پس از بیش از ۲۰ سال اقامت در این کشور، به دلیل مشکل به وجود آمده در صدور مجوزهای شغلی که به‌طور متداوم از سوی سازمان مهاجرت، پناهندگان و شهروندی کانادا اعطاء می‌شده است؛

آمریکا می‌رساندند باید تا پایان رسیدگی به درخواست‌شان در دادگاه‌های این کشور، در مکزیک می‌مانند - «سیاست ماندن در مکزیک»؛

ب) اشاره به به‌شمار آوردن این تصمیم دولت ایالات متحده از سوی شورای مهاجرت آمریکا به عنوان روز سیاهی برای این کشور و حاکمیت قانون: گفتنی است که با از سرگیری این رویکرد، هزاران مهاجر ناگزیر به ماندن در مرز مکزیک و آمریکا تحت شرایطی خطرناک می‌شوند؛

ج) این در حالی است که جو بایدن این روش را «غیرانسانی» توصیف کرده و پس از انتخاب به ریاست جمهوری آن را به حالت تعلیق درآورده بود؛ اما در ماه اوت سال جاری میلادی، یک قاضی دادگاه فدرال آمریکا، حکمی مبنی بر این که در نحوه لغو این قانون تخلف صورت گرفته است، صادر کرد، که البته دولت بایدن قصد اعتراض به آن را داشت؛

د) اشاره به استقبال جمهوری خواهان از تصمیم بایدن به احیاء سیاست دولت سابق و توصیف آن به عنوان راهی جهت بازگرداندن نظم به مناطق مرزی آمریکا؛

ه) اشاره به پذیرش این سیاست از سوی دولت مکزیک در ازاء دریافت امتیازاتی چون؛

کاهش زمان رسیدگی به تقاضای مهاجرت به شش ماه و استفاده از طرحی در چهارچوب برنامه توسعه برای آمریکای مرکزی؛
و) اشاره به همچنین اقدام جو بایدن به تداوم یکی دیگر از سیاست‌های مرزی داند ترامپ، به نام «عنوان ۴۲» که به دولت آمریکا این امکان را می‌دهد تا مهاجران را به دلایل بهداشتی، همچون مقابله با شیوع بیماری کووید - ۱۹، به سرعت اخراج کند؛

ز) اشاره به اظهارات مقام‌های نهادهای حقوق بشری و خیریه مبنی بر قرار گرفتن مهاجران بازگردانده شده از آمریکا به مکزیک، در معرض بیش از ۱۵۰۰ مورد آدم‌ربایی، تجاوز جنسی و آزار و اذیت؛

ح) اشاره به مورد محکومیت قرار گرفتن تصمیم دولت ایالات متحده به اجراء سیاست مهاجرتی داند ترامپ، از سوی گروه‌های حمایت از مهاجران و برخی از نمایندگان حزب دموکرات در کنگره؛

ط) این در حالی است که جو بایدن حتی مشمولان این برنامه را افزایش داده، به نحوی که مهاجران غیراسپانیایی، مانند اهالی هائیتی را نیز در بر می‌گیرد و به این ترتیب، دامنه این سیاست از دوران ریاست جمهوری داند ترامپ نیز گسترده‌تر شده است؛

ی) اشاره به محکومیت این اقدام از سوی کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل و تأکید آن بر عدم همکاری در اجرای این سیاست؛
ک) اشاره به اظهارات مقام‌های اتحادیه آزادی‌های مدنی آمریکا مبنی بر منجر شدن بازگشت به این سیاست در شرایط کنونی به مورد سوءاستفاده قرار گرفتن مهاجران و قرار گرفتن آن‌ها در معرض شکنجه، تجاوز جنسی و مرگ.

ب) اشاره به گریز این شهروند کنیایی تبار، در سال ۲۰۰۰ میلادی، از کشور خود در میانه بروز جنبش‌های دموکراسی خواهانه و درخواست مردم جهت ایجاد نظام چندحزبی در این کشور و به دلیل هراس از قرار گرفتن در معرض آزار و اذیت‌های سیاسی، پس از این‌که یک بار نیز مورد سوء قصد قرار گرفت؛

ج) اشاره به اظهارات وکیل نیاگا مبنی بر اقدام دولت فدرال کانادا به صدور مجوز اشتغال برای این شهروند سالمند به مدت ۱۷ سال، تا سال ۲۰۱۷ میلادی، که وی به دلیل انقضای این مجوز، شغل خود را به‌عنوان نگهبان امنیتی یک مجتمع مسکونی در تورنتو از دست داد؛

د) این در حالی بود که تمامی درخواست‌ها به‌منظور تلاش جهت ماندن وی در کانادا به دلایل بشردوستانه نیز با مخالفت مواجه شد؛

ه) اشاره به دلایل ارائه شده از سوی آژانس خدمات مرزی کانادا^۱ در این رابطه و اقدام مأمور امنیت داخلی کشور به عدم تعویق حکم اخراج این فرد کنیایی تبار، بر این اساس که او از سال ۲۰۱۰ از وضعیت موقت اقامتی خود آگاه بوده و طبق ارزیابی‌های به عمل آمده از سوی این مأمور، زندگی وی در صورت بازگشت به کنیا مورد مخاطره قرار نخواهد گرفت؛

و) اشاره به نامعلوم بودن اقدام سازمان مهاجرت، پناهندگان و شهروندی کانادا به صدور مجوز کار تا سال ۲۰۱۷ میلادی و قرار گرفتن این فرد کنیایی تبار در شرایط فقدان وضعیت مهاجرتی مشخص به مدت بیش از ۱۰ سال، همچنین اقدام ناگهانی دولت به اتخاذ تصمیم جهت اخراج اضطراری او؛

ز) اشاره به اظهارات مشاور ارتباطی آژانس خدمات مرزی کانادا مبنی بر امکان‌ناپذیری ارائه جزئیات پرونده نیاگا به دلیل رعایت حریم خصوصی فرد و درعین حال توضیحات کلی وی مبنی بر این‌که افرادی که دستور اخراج‌شان صادر شده، یا اقدام به پیگیری حقوقی پرونده خود نکرده و یا زمان لازم برای این اقدام را از دست داده‌اند؛

^۱Canadian Border Service Agency (CBSA)

ح) این در حالی است که طبق اظهارات وکیل این فرد سالمند، بسیاری از این مهاجران از حقوق خود در زمینه امکان ارائه درخواست‌های مکرر بشردوستانه و یا امکان تقاضای مجدد مجوز کار در صورت لغو آن، آگاهی ندارند؛

ط) اشاره به ابراز امیدواری نیاگا جهت اقدام آژانس خدمات مرزی کانادا به بررسی مجدد درخواست وی که البته احتمالاً تا دو سال به طول انجامیده و از این رو وی ناگزیر به معرفی خود به فرودگاه بین‌المللی پیرسون^{۱۶} در روز چهارم ژانویه سال آتی میلادی است، به این امید که روزی دوباره به کشوری که خانه خود به شمار می‌آورده، بازگردد^{۱۷}؛

۲- انتشار گزارش از سوی پایگاه خبری گلوبال نیوز، در روز شنبه ۲۷ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن دستگیری یک مادر مهاجر در کانادا به افزایش درخواست‌ها جهت ایجاد مناطق امن برای پناهجویان در این کشور. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به برگزاری تظاهرات از سوی حامیان مهاجران فاقد اسناد و مدارک، در روز شنبه ۲۷ آذرماه، در مدرسه نیو وست‌مینستر^{۱۸} در ایالت بریتیش کلمبیا، با توجه به اقدام مقام‌های مرزی کانادا، در ماه گذشته میلادی (۳۰ نوامبر) به هدف قرار دادن یک مادر مهاجر در خارج از مدرسه ابتدایی لرد توئیدزمیور^{۱۹} در این ایالت؛

ب) اشاره به اقدام چهار مأمور آژانس خدمات مرزی کانادا به تعقیب یک زن در خارج از این مدرسه ابتدایی پس از این که وی دختر خود را به مدرسه رساند، سپس دستبند زدن به او و بازداشت وی؛

ج) اشاره به آزاد شدن این زن - که اصالتاً مکزیکی تبار بوده است - پس موافقت او با تماس با همسرش جهت ملاقات با مأموران آژانس خدمات مرزی کانادا که منجر به بازداشت وی نیز شد؛

^{۱۶}Pearson International Airport

^{۱۶} گزارش پایگاه خبری گلوبال نیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://globalnews.ca/news/8463772/toronto-man-deportation-kenya-work-permits/amp>

^{۱۷}New Westminster

^{۱۸}Lord Tweedsmuir

د) اشاره به متولد شدن دختر این خانواده در کانادا و به شمار آمدن او به عنوان یک شهروند کانادایی در حالی که والدین وی به هنگام وقوع این حادثه، درخواست خود جهت دریافت اقامت دائم در این کشور، به دلایل بشردوستانه، را ارائه داده بودند: گفتنی است که آنها در حال حاضر با خطر احتمالی اخراج از کانادا مواجهند؛

ه) اشاره به حاکی بودن این رویداد از بی عدالتی کل نظام مهاجرت کانادا و نیاز مبرم این کشور به برنامه‌های ایجاد وضعیت مهاجرتی برای تمامی افراد، چرا که بسیاری از مردم این کشور همچون این خانواده در شرایط ناپایدار به سر می‌برند و اقدام آژانس خدمات مرزی کانادا موجب بروز هراس در میان آنها شده است؛

و) اشاره به برخورداری منطقه مدرسه نیو وست‌مینستر از سیاست «مدارس امن» که موجب ممنوعیت اقدام مدرسه یا مقام‌های محلی به به اشتراک گذاردن اطلاعات در زمینه دانش‌آموزان خود با مقام‌های مهاجرتی می‌شود - مگر آن‌که به لحاظ قانونی نیاز به این اقدام باشد؛

ز) اشاره به اقدام مقام‌های آژانس خدمات مرزی کانادا به تماس با این مدرسه جهت کسب اطلاعات در رابطه با این خانواده پیش از تاریخ ۳۰ نوامبر، که به دلیل اجرای این سیاست در اقدام خود ناکام ماندند؛

ح) اشاره به اظهارات مقام‌های این آژانس مبنی بر عدم اقدام آنها به به اشتراک گذاردن اطلاعات در زمینه افراد یا پرونده‌های خاص به دلیل رعایت حریم شخصی و در عین حال تأکید آنها بر مسئولیت‌شان در قبال اجرای دستورهای اخراج افراد که از سوی هیأت مهاجرت و پناهجویی صادر می‌شود؛

ط) اشاره به درخواست تظاهرات کنندگان از مقام‌های آژانس خدمات مرزی کانادا به احترام گذاردن به منطقه مدرسه نیو وست‌مینستر و سیاست‌های شهر نیو وست‌مینستر در زمینه ایجاد مناطق امن برای مهاجران؛

ی) اشاره به برخورداری تمامی کودکان این کشور از حق تحصیل، فارغ از رعب و هراس و ضرورت ایمن بودن تمامی خانواده‌ها در این مناطق؛

ک) اشاره به درخواست حامیان مهاجران از سایر مناطق این کشور به اتخاذ سیاست مدارس امن و همچنین به رسمیت شناخته شدن این سیاست از سوی وزارت آموزش و پرورش این استان؛^{۱۹}

۳- انتشار گزارش از سوی بنیاد روابط نژادی کانادا؛^{۲۰} در روز پنجشنبه ۱۸ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص ضرورت رفع شکاف میان تعهد و واقعیت در آستانه روز جهانی حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام کانادا، در روز ۱۰ دسامبر سال ۱۹۴۸ میلادی، به اعطاء رأی مثبت به اعلامیه جهانی حقوق بشر و موافقت با رعایت و اجرای مفاد این سند بین‌المللی در راستای احترام به حقوق و آزادی‌های تمامی ابناء بشر در سراسر جهان؛

ب) اشاره به درعین حال ضرورت استفاده از این مناسبت جهت به رسمیت شناختن و پرداختن به شکاف در حال گسترش میان تعهد و واقعیت در زمینه مباحث نژادی و جوامع بومی در این کشور؛

ج) اشاره به اخراج ناگهانی آموزگاری در شهر چلسی، در ایالت کبک؛^{۲۱} در هفته گذشته، به دلیل برخورداری از حجاب که متناقض با قانون سی - ۲۱^{۲۲} است که بر اساس آن

کارمندان دولت از بر تن کردن نمادهای مذهبی در محل اشتغال خود منع می‌شوند؛

د) این در حالی است که هر قانونی که منجر به جدایی شهروندان از یکدیگر و هدف قرار دادن آن‌ها به دلیل نژاد یا دین شود، معایر با اعلامیه جهانی حقوق بشر است که کانادا سال‌ها پیش آن را تأیید کرده است؛

ه) اشاره به خاطرنشان کردن اهمیت رعایت حقوق بشر و آزادی‌های مدنی، به‌ویژه در میان افرادی که به لحاظ تاریخی مورد ظلم و ستم واقع شده‌اند؛

^{۱۹} گزارش پایگاه خبری گلوبال نیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://globalnews.ca/news/8461335/sanctuary-schools-rally-migrant>

^{۲۰}Canadian Race Relations Foundation

^{۲۱}Quebec

^{۲۲}Bill C-21

و) تأکید بر ضرورت استفاده از این مناسبت جهت انجام اقدام عملی در قبال:

- تمامی مردان، زنان و کودکان مسلمانی که به دلیل نژاد و مذهبشان مورد حمله خشونت‌بار قرار گرفته‌اند؛
- شهروندان کانادایی یهودی‌تباری که در هراس از قرار گرفتن در معرض سوءاستفاده‌های ضدیهودگرایانه به سر می‌برند؛
- صدها تن از زنان و دختران بومی ربوده شده و به قتل رسیده که پرونده‌های آنها لاینحل باقی مانده است؛
- شهروندان کانادایی سیاه‌پوستی که به مبارزه برای اصلاح نظام عدالت کیفری ادامه می‌دهند؛
- شهروندان کانادایی آسیایی‌تباری که به دلیل شیوع بیماری کووید - ۱۹، بدترین تبعیض‌های نژادی را از زمان جنگ جهانی دوم تا کنون تجربه کرده‌اند؛

ز) تأکید بر ضرورت تداوم تلاش در راستای دستیابی به جامعه‌ای آزاد از تبعیض‌های نژادی و مذهبی و پر کردن شکاف میان تعهد و عمل.^{۲۳}

*بریتانیا

۱- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنج‌شنبه ۲۵ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص وضعیت ناگوار پناهجویانی که از طریق کانال مانش خود را به بریتانیا می‌رسانند. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از: الف) اشاره به مواجهه پناهجویان با شرایط بسیار نامطلوب پس از عبور از کانال مانش و ورود به بریتانیا، به‌رغم وعده‌های وزارت کشور در خصوص رسیدگی به شرایط آنها؛

^{۲۳} گزارش بنیاد روابط نژادی کانادا. قابل‌بازیابی در لینک:

ب) اشاره به گزارش منتشر شده از سوی کمیته‌ای متشکل از نهاد بازرسی زندان‌ها و همچنین یک گروه ناظر مستقل، مبنی بر بررسی شرایط پناهجویان در سه ماه گذشته و ارائه این نتیجه که شرایط زندگی مهاجران و پناهجویان در بدو ورود به بریتانیا ناگوار است؛

ج) اشاره به تأکید این گزارش بر ضرورت اتخاذ اقدام‌های اضطراری در این رابطه، با توجه به این‌که برخی از خانواده‌های پناهجو و کودکان‌شان ناگزیر به اقامت در چادر، حتی برای مدت بیش از ۲۴ ساعت، در نزدیکی بندر دوئورس، شده‌اند؛

د) اشاره به حاکی بودن بازرسی‌های انجام شده، در ماه سپتامبر سال ۲۰۲۰ میلادی، از عدم اتخاذ تدابیر لازم از سوی وزارت کشور جهت بهبود شرایط دردناک این پناهجویان، به‌رغم وعده‌های این وزارتخانه در این رابطه؛

ه) اشاره به یافته‌های دیگر این گزارش مبنی بر قرار گرفتن بسیاری از زنان پناهجو در معرض آزارهای جنسی از سوی قاچاقچیان در طول مسیر و عدم ارائه حمایت‌های لازم از این زنان از جانب نیروهای امدادی؛

و) اشاره به اقدام مقام‌های بریتانیا به نگاهی به‌طور متوسط حدود ۲ هزار پناهجو، شامل ۷۰۰ کودک بدون سرپرست، در سه ماه گذشته، به مدت ۲۶ ساعت در منطقه کنت؛

ز) در این گزارش همچنین آمده است که طولانی‌ترین مدت زمان بازداشت مربوط به پناهجویی بوده که پس از عبور از کانال مانس و ورود به بریتانیا، برای مدت ۴ روز در این شهر نگاه داشته شده و این در حالی است که یک کودک به مدت بیش از ۹۰ ساعت در این مکان در بازداشت به سر برده است؛

ح) تأکید بر ضرورت اتخاذ بی‌درنگ اقدام‌های لازم در راستای بهبود شرایط پناهجویان با توجه به این‌که، به‌رغم وقوع برخی پیشرفت‌های محدود، پناهجویان زندانی، از جمله تعداد قابل توجهی از کودکان بدون سرپرست، همچنان شرایط ناگواری را در این کشور تجربه می‌کنند؛

ط) اشاره به به‌شمار آوردن وزارت کشور، به‌عنوان مقصر اصلی این وضعیت، ضمن انتقاد از فقدان انجام هماهنگی‌های لازم میان دستگاه‌های مسئول در این رابطه؛^{۲۴}

۲- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز سه‌شنبه ۲۳ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص محکومیت پیشنهادات حقوق بشری دامینیک راب، وزیر دادگستری بریتانیا، از سوی گروه‌های حقوق بشری و جامعه مدنی و احزاب مخالف دولت. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به محکومیت طرح‌های دامینیک راب در راستای ایجاد تغییرات اساسی در قانون حقوق بشر، از سوی گروه‌های حقوق بشری و احزاب مخالف بریتانیا و به‌شمار آوردن آن به‌عنوان قدرت‌طلبی فاحش با هدف قرار دادن جایگاه دولت فراتر از قانون؛

ب) اشاره به آغاز دوره سه‌ماهه مشورتی در زمینه لایحه جدید حقوق بشر در مجلس عوام بریتانیا و مواجهه دامینیک راب با درخواست‌هایی جهت عقب‌نشینی از مواضع خود که منجر به تحکیم قدرت حکومت در قبال حقوق فردی شهروندان می‌شود؛

ج) اشاره به منجر شدن این تغییرات مناقشه برانگیز به صدور مجوز جهت اعمال بازدارندگی در قبال «دعاوی ساختگی حقوق بشری» و تغییر موازنه میان آزادی بیان و

حریم خصوصی؛ سازمان دفاع از قربانیان خشونت

د) اشاره به این‌که تصویب این لایحه از موافقت وزراء دولت با تضعیف قانون حقوق بشر و لغو احکام قضایی مورد مخالفت آن‌ها حکایت داشته و این مخاطره را به همراه دارد که آن‌ها هم‌تراز با رژیم‌های خودکامه جهان قرار گیرند؛

^{۲۴} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

ه) اشاره به اظهارات دامینیک راب مبنی بر تداوم عضویت بریتانیا در کنوانسیون حقوق بشر اروپا، پیش از آنکه تبیین کند این قانون چگونه تعبیر شده و کاربرد این کنوانسیون توسط دادگاه‌های بریتانیا چگونه تغییر یافته، اصلاح شده و مورد تجدیدنظر قرار خواهد داد؛

و) اشاره به تأکید راب بر قصد دولت جهت ممانعت به عمل آوردن از سوءاستفاده از و تحریف کنوانسیون حقوق بشر اروپا که برخی از این موارد ناشی از قانون استراسبورگ (اروپا) و بخشی دیگر نیز برآمده از قانون بریتانیا است؛

ز) اشاره به اظهارات استیو رید، وزیر دادگستری دولت در سایه (از حزب کارگر) مبنی بر تداوم توسل دولت به اصلاح قانون حقوق بشر به هنگام مواجهه با معضلات سیاسی و به شمار آوردن این اقدام به‌عنوان تاکتیکی در راستای انحراف اذهان عمومی از ناکارآمدی دولت در زمینه اصلاح نظام عدالت کیفری و رسوایی‌های بر ملأ شده در زمینه فساد؛

ح) اشاره به درخواست از دولت جهت فراهم آوردن شواهد و مدارک لازم جهت اثبات لزوم ایجاد تغییر در قانون حقوق بشر به‌جای تکیه بر گفتمان‌های سیاسی؛

ط) اشاره به واکنش دامینیک راب به این انتقادات مبنی بر منجر شدن تعبیر جدید از قانون حقوق بشر، به‌ویژه ماده ۸ این قانون در زمینه حریم خصوصی و زندگی خانوادگی، به فراهم آمدن امکان اخراج مجرمان خارجی بیشتر از کشور که بر اساس این قانون تا کنون از آن ممانعت به عمل آمده است؛

ی) وی همچنین افزود که این تغییرات موجب افزایش جدایی قدرت‌ها شده و دیوان عالی بریتانیا را به‌عنوان قاضی نهایی تفسیر کنوانسیون حقوق بشر اروپا در این کشور، جایگزین دادگاه استراسبورگ می‌کند؛^{۲۰}

^{۲۰} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

۳- انتشار گزارش از سوی روزنامه گاردین، در روز یکشنبه ۲۱ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن قوانین جدید بریتانیا در زمینه تجارت تسلیحاتی به تسهیل نادیده انگاشتن حقوق بشر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام دولت بریتانیا به تدوین مقررات جدید در زمینه تجارت تسلیحاتی که موجب هراس کارشناسان از منجر شدن این روند به تسهیل بی‌اعتنایی به دغدغه‌های حقوق بشری شده، به‌ویژه به هنگام تصمیم‌گیری در زمینه صدور مجوز برای فروش بین‌المللی تسلیحات ساخت این کشور؛

ب) اشاره به هشدار مارتین بوچر^{۲۶} مشاور سیاستگذاری در زمینه منازعه و تسلیحات در سازمان آکسفام، مبنی بر این‌که این مقررات تحت عنوان «معیار صدور مجوز صادرات راهبردی» می‌تواند، روند به چالش کشیده شدن هر یک از معاملات تسلیحاتی توسط منتقدان در دادگاه را دشوارتر ساخته، مسئولیت‌پذیری و شفافیت را کاهش داده و به استفاده بیشتر از تسلیحات بریتانیایی در ارتکاب به جرائم جنگی یا سایر سوءاستفاده‌ها بیانجامد؛

ج) اشاره به اقدام آن - ماری ترولین^{۲۷} مسئول بخش تجارت بین‌المللی وزارت خارجه بریتانیا، به ارائه این مقررات در قالب یک بیانیه کتبی به پارلمان این کشور که منجر به فراهم آمدن امکان لازم برای وزاری دولت جهت پنهان‌کاری بیشتر در زمینه صدور مجوز برای فروش تسلیحات می‌شود؛

د) گفتنی است که بر اساس مقررات جدید دولت از صدور مجوز فروش تسلیحات تنها بر اساس مخاطرات نظری مبتنی نقض یک یا چند مورد از معیارهای تعیین شده، ممانعت به عمل نمی‌آورد، که این بدان معنا است که مجوزهای فروش تسلیحات می‌توانند برای دولت‌هایی صادر شوند که مرتکب موارد سوءاستفاده جدی شده‌اند؛

^{۲۶}Martin Butcher

^{۲۷}Anne-Marie Trevelyan

ه) به‌عنوان مثال مقررات جدید در زمینه فروش سلاح به عربستان سعودی که در جنگ یمن مورد استفاده قرار می‌گیرند، این‌گونه به اجرا درمی‌آیند که چنانچه وزیر دولت بریتانیا بر این باور باشد که تنها مخاطره‌ای نظری در زمینه کاربرد این سلاح‌ها برای هدف قرار دادن زیرساخت‌های غیرنظامی یا مناطق مسکونی وجود دارد، صدور مجوز انجام می‌پذیرد؛

و) اشاره به این‌که حتی بر اساس مقررات سخت‌گیرانه‌تر سابق در زمینه نظارت بر صادرات، دو سوم از کشورهایی که در طول دهه گذشته از تسلیحات بریتانیا بهره‌مند شدند، به دلیل سوابق تیره‌وتار حقوق بشری و آزادی‌های مدنی خود به‌عنوان کشورهای «غیرآزاد» طبقه‌بندی شده بودند؛

ز) اشاره به اقدام دولت بریتانیا، در فاصله سال‌های ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ میلادی، به صدور ۱۶٫۸ میلیارد پوند مجوز فروش تسلیحات به کشورهایی که از سوی گروه حقوق بشری آمریکایی «خانه آزادی» مورد انتقاد قرار گرفته‌اند؛

ح) گفتنی است که از میان ۵۳ کشوری که از نگاه این نهاد حقوق بشری به دلیل سوابق نامطلوب خود در زمینه حقوق سیاسی و حقوق بشر به شدت مورد سرزنش و انتقاد قرار داشته‌اند، بریتانیا به ۳۹ کشور سلاح و تجهیزات نظامی فروخته است؛

ط) اشاره به اذعان پیشاپیش دولت بریتانیا به استفاده ائتلاف به رهبری عربستان از سلاح‌های ساخت کمپانی‌های این کشور در حمله به یمن و اقدام بریتانیا به تأمین بیش از نیمی از هواپیماهای جنگنده مورد استفاده این پادشاهی در بمباران‌های هوایی در کارزاری که با اتهامات موارد جدی نقض حقوق بشر مواجه است؛

ی) اشاره به این‌که به نظر می‌رسد در تدوین مقررات جدید تا حدی از موضع ایالات متحده در زمینه صدور مجوز فروش تسلیحات الگوبرداری شده که بر اساس آن تصمیمات سیاسی و راهبردی بر دغدغه‌های مربوط به نقض حقوق بین‌المللی بشردوستانه اولویت می‌یابند؛

ک) اشاره به بیانیه بخش تجارت بین‌المللی وزارت خارجه بریتانیا مبنی بر این که این کشور مسئولیت‌های خود در زمینه کنترل صادرات را بسیار جدی تلقی کرده و تغییرات اعمال شده به هیچ عنوان نمایانگر تضعیف رژیم نظارت بر صادرات نیست؛^{۲۸}

۴- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز یکشنبه ۲۱ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص انتشار شواهد جدید در رابطه با عقب‌نشینی ناموفق بریتانیا از افغانستان و تأیید روایت رافائل مارشال، افشاگر وزارت خارجه، در این زمینه.^{۲۹} برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

^{۲۸} گزارش روزنامه گاردین. قابل بازیابی در لینک:

<https://amp.theguardian.com/world/2021/dec/12/new-rules-on-uk-arms-trade-make-it-easier-to-sideline-human-rights>

^{۲۹} سوابق در گزارش‌های پیشین:

* انتشار گزارش از سوی شبکه خبری بی.بی.سی، در روز سه‌شنبه ۱۶ آذر ماه ۱۴۰۰، در خصوص بی‌برنامگی و اهمال وزارت خارجه بریتانیا در انجام عملیات نجات شهروندان افغانستان. برخی از محورهای این گزارش عبارتند از:

الف) اشاره به اظهارات رافائل مارشال، عضو سابق وزارت خارجه بریتانیا - که تا زمان کناره‌گیری از این وزارتخانه، در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، از کارمندان ارشد این نهاد به شمار می‌آمد - مبنی بر «ناکارآمد و آشفته» توصیف کردن رویکرد این وزارتخانه در قبال روند تخلیه شهروندان افغان در معرض خطر، پس از تصرف این کشور توسط طالبان؛

ب) اشاره به کمبود تعداد کارکنان ستاد بحران وزارت خارجه بریتانیا و این که گزینش افغان‌هایی که توسط هواپیماهای بریتانیایی از آن کشور خارج شدند، بدون برنامه‌ریزی و ناکافی بوده است؛ این مقام سابق وزارت خارجه همچنین افزود که به دلیل کمبود نیروی انسانی، هزاران ایمیل حاوی درخواست کمک از بریتانیا خوانده نشده است؛

ج) اشاره به گواهی کتبی ارائه شده از سوی این مقام سابق وزارت خارجه به کمیته روابط خارجی پارلمان بریتانیا، مبنی بر احتمالاً درخواست تا ۱۵۰ هزار شهروند، جهت خروج از افغانستان که به دلیل ارتباط با این کشور در معرض خطر قرار داشتند، که تنها کم‌تر از ۵ درصد آن‌ها از کمک‌های لازم در این زمینه برخوردار شده‌اند؛

د) وی همچنین افزوده است که برخی از افرادی که موفق به خروج از افغانستان نشدند، احتمالاً تا کنون توسط طالبان به قتل رسیده‌اند؛

ه) اشاره به اقدام رافائل مارشال به متهم کردن دامینیک راب، وزیر امور خارجه وقت بریتانیا، به کندی عملکرد و تصمیم‌گیری در این زمینه و عدم برخورداری از درک کافی از وضعیت جاری؛

و) گفتنی است که در روزهای منتهی به سقوط کابل به دست طالبان، دامینیک راب در تعطیلات به سر می‌برد و در همان زمان نیز احزاب مخالف و برخی رسانه‌ها او را متهم کردند که به جای اقدام به بازگشت بی‌درنگ به لندن و تحت مدیریت قرار دادن اوضاع، همچنان در تعطیلات به سر برده است. دامینیک راب پس از مدتی از وزارت خارجه کناره‌گیری کرده و در حال حاضر، سمت دیگری در دولت بریتانیا دارد؛

الف) اشاره به گزارش هفته‌نامه آبزور، مبنی بر ارائه شواهد بیشتر در زمینه سوءمدیریت جدی دولت بریتانیا در زمینه اجرای عملیات نجات افغانستان، بر اساس تحقیق انجام شده توسط نمایندگان مجلس عوام این کشور مبنی بر بی‌برنامگی و اهمال وزارت خارجه در این رابطه؛

ب) اشاره به افشاء‌گری‌های اخیر رافائل مارشال - که تا زمان کناره‌گیری از وزارت خارجه در ماه سپتامبر سال جاری میلادی، از کارمندان ارشد این وزارتخانه به شمار می‌آمد - مبنی بر منجر شدن هرج و مرج و بوروکراتیک، مداخله مقام‌های کشور در این عملیات، فقدان برنامه‌ریزی و کمبود منابع، به رها شدن مردم افغانستان به حال خود و کشته شدن آن‌ها به دست نیروهای طالبان؛

ج) اشاره به گزارش هفته‌نامه آبزور، در ماه اوت سال جاری میلادی، مبنی بر مورد بررسی قرار نگرفتن هزاران ایمیل اضطراری از سوی شهروندان افغانی در معرض خطر برای مدت زمان طولانی و همچنین پیام‌های مقام‌های ارشد کشور در این رابطه؛

ز) اشاره به واکنش سخنگوی دولت بریتانیا به اظهارات رافائل مارشال، مبنی بر تلاش خستگی‌ناپذیر کارکنان وزارت خارجه در اجراء بزرگترین مأموریت خود و خروج ۱۵ هزار نفر از افغانستان، مشتمل بر ۵۰۰۰ شهروند بریتانیایی، ۸۰۰۰ شهروند افغانی و ۲۰۰۰ کودک؛

ح) این مقام دولتی در ادامه اظهار داشت که بریتانیا پس از پایان عملیات انتقال از افغانستان، به تلاش برای خارج کردن افراد از آن کشور ادامه داده و توانسته ۳۰۰۰ نفر را خارج کند و این عملیات همچنان ادامه دارد؛

ط) اشاره به مسائل کلیدی مطرح شده از سوی رافائل مارشال، افشاء‌گر وزارت خارجه بریتانیا، از جمله این که:
- از ۱۵۰ هزار نفری که در معرض خطر قرار داشتند، تنها ۵ درصد از کمک‌های لازم در این زمینه برخوردار شدند؛
- هیچ یک از کارکنان گروه رسیدگی به درخواست‌ها، اطلاعات دقیقی از افغانستان نداشته، هرگز در آن کشور فعالیت نکرده و در این زمینه مطالعه نداشته‌اند؛

- هیچ یک از کارکنان این گروه به زبان‌های افغانی صحبت نمی‌کرده و تماس‌های شهروندانی که درخواست کمک داشتند، به زبان انگلیسی پاسخ داده می‌شده است؛

- تصمیم‌گیری در مورد کمک به افراد خودسرانه بوده، و هزاران ایمیل درخواست کمک حتی خوانده نشده است؛
- سامانه‌های رایانه‌ای ناکارآمد بوده و در مواردی برای ۸ هزار سرپازی که به منظور کمک به وزارت خارجه انتقال یافته بودند، تنها یک رایانه موجود بوده است، مضاف بر این که بسیاری از آن‌ها از دانش و تجربه کافی در این زمینه برخوردار نبودند؛
- دامینیک راب در تصمیم‌گیری در زمینه موارد دشوار به کندی عمل کرده و وضعیت را کاملاً درک ننموده است؛
- با این که حیوانات مؤسسه خیریه «نوزاد» که توسط یکی از تفنگداران دریایی سابق بریتانیا اداره می‌شده، در معرض خطر قرار نداشتند، اما تخلیه آن‌ها زودتر و به بهای خروج افرادی صورت گرفته است که در معرض خطر مرگ داشتند.

د) اشاره به مصاحبه تام توگندات، رئیس کمیته منتخب روابط خارجی بریتانیا از حزب محافظه‌کار، با هفته‌نامه آبزور، مبنی بر غیرعادی و نامعمول توصیف کردن شواهد ارائه شده از سوی سه مقام ارشد وزارت امور خارجه بریتانیا، در رابطه با اعتراف سر فیلیپ بارتون، دبیر دائمی این وزارتخانه، به این‌که پس از سقوط افغانستان توسط نیروهای طالبان به مدت ۱۱ روز در تعطیلات به سر برده است؛

ه) اشاره به به‌شمار آوردن این وضعیت به‌عنوان شکستی برای کل دولت بریتانیا، با توجه به مشارکت وزارتخانه‌های خارجه، کشور و دفاع در این عملیات و اقدام آن‌ها به رها کردن متحدان بریتانیا در افغانستان؛

و) گفتنی است که پیش‌تر یک نماینده ارشد پارلمان بریتانیا، دولت را به پنهان‌کاری در مورد انتقال ده‌ها سگ و گربه و همچنین کارمندان یک مؤسسه خیریه حیوانات از کابل متهم کرده بود؛

ز) این در حالی است که تام توگندات اظهار داشته است که در مورد تخلیه نزدیک به ۲۰۰ سگ و گربه از کابل همچنان پرسش‌هایی وجود دارد؛^۳

۵- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری دویچه وله، در روز جمعه ۱۹ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص صدور حکم از سوی دادگاهی در بریتانیا مبنی بر لغو ممنوعیت استرداد جولیان آسانژ، بنیان‌گذار سایت افشاء‌گر ویکی‌لیکس، به ایالات متحده آمریکا. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به تصمیم دادگاه عالی بریتانیا، در روز جمعه ۱۹ آذرماه، جهت لغو حکم عدم استرداد جولیان آسانژ؛

ب) اشاره به اقدام دادگاهی در بریتانیا، در ماه ژانویه سال جاری میلادی، به رد درخواست آمریکا جهت استرداد جولیان آسانژ، شهروند استرالیایی و بنیان‌گذار سایت ویکی‌لیکس، با

^۳ گزارش شبکه خبری بی.بی.سی. قابل‌بازیابی در لینک:

توجه به شرایط روحی و جسمانی او و همچنین شرایط حبسی که در ایالات متحده انتظار او را می‌کشد: قاضی دادگاه به این نتیجه رسیده بود که تحویل او به دستگاه قضایی آمریکا ممکن است به خودکشی او منجر شود؛

ج) اشاره به اقدام مقام‌های قضایی آمریکا به به‌چالش کشیدن این حکم در جلسات دادگاهی که در ماه اکتبر سال جاری برگزار شد و متهم کردن قوه قضائیه بریتانیا به اتکا به گزارش‌های نادرست در ارزیابی‌های خود؛

د) اشاره به متعهد شدن آمریکا به عدم حبس آسانژ در سلول انفرادی یا زندان امنیتی ایالت کلرادو، در صورت استرداد او به این کشور و در عوض انتقال وی برای گذراندن زمان حبس به استرالیا؛

ه) اشاره به احتمال مواجهه آسانژ در صورت مورد محاکمه قرار گرفتن در آمریکا، با حکم ۱۷۵ سال حبس؛

و) لازم به یادآوری است که وب‌سایت ویکی‌لیکس، در سال ۲۰۱۰ میلادی، فیلم‌ها و صدها هزار سند طبقه‌بندی شده از عملیات نظامی آمریکا در عراق و افغانستان را منتشر نمود که برخی از آن‌ها افشاءکننده سوءرفتار با زندانیان و قتل غیرنظامیان بود؛

ز) اشاره به طرح ۱۸ مورد اتهام از سوی دستگاه قضایی ایالات متحده در پرونده جولیان آسانژ و متهم شدن او به به‌خطر انداختن جان انسان‌ها با افشاء اسناد طبقه‌بندی شده امنیت ملی این کشور؛

ح) اشاره به همچنین افشاء‌گری‌هایی از سوی وکلای مدافع آسانژ در رابطه با طرح ربودن او به نقل از منابعی در ایالات متحده، مبتنی بر طراحی نقشه‌هایی از سوی آژانس اطلاعات مرکزی آمریکا (سازمان سیا) جهت حمله به آسانژ در زمان اقامت وی در سفارت اکوادور در لندن؛

ط) اشاره به گزارش سایت خبری یاهو نیوز، در ماه اکتبر سال جاری، مبتنی بر اطلاعات به دست آمده از حدود ۳۰ مأمور پیشین سازمان سیا و مسئولان دولتی آمریکا، در رابطه با

طرح ریودن و قتل جولیان آسانژ در سال ۲۰۱۷ میلادی و زمانی که مایک پامپئو ریاست سازمان سیا را بر عهده داشت؛

ی) اشاره به همچنین گزارش‌هایی مبنی بر مطرح شدن برنامه ربایش و قتل جولیان آسانژ در بالاترین سطح حکومتی آمریکا در دوره ریاست جمهوری داند ترامپ: گفتنی است که طرفداران او امیدوار بودند که این افشاگری‌ها احتمال استرداد وی به ایالات متحده را کم‌تر کند؛^{۳۱}

ک) اشاره به واکنش سازمان عفو بین‌الملل به تصمیم دادگاه عالی بریتانیا مبنی بر به شمار آوردن آن به‌عنوان مضحکه عدالت با توجه به اقدام این دادگاه به پذیرش ضمانت‌های دیپلماتیک به شدت معیوب ایالات متحده، مبنی بر عدم حبس آسانژ در سلول انفرادی در زندانی به شدت امنیتی: این در حالی است که دولت آمریکا این حق را برای خود محفوظ نگاه داشته که در صورت لزوم نظرش را تغییر دهد؛

ل) اشاره به مواجه شدن جولیان آسانژ با محاکمه‌ای بر اساس اتهامات وارده به او ذیل قانون جاسوسی ایالات متحده در صورت استرداد به این کشور و همچنین خطر واقعی موارد نقض جدی حقوق بشر با توجه به شرایط حبس وی که می‌تواند مصداق شکنجه یا سوءرفتار باشد؛

م) اشاره به منجر شدن اعلام جرم دولت آمریکا به بروز تهدیدی بزرگ برای آزادی مطبوعات در ایالات متحده و دیگر کشورهای جهان؛

ن) گفتنی است که چنانچه این حکم مورد تأیید قرار گیرد نقش کلیدی روزنامه‌نگاران و ناشران در زمینه مورد مذاقه قرار دادن دولت‌ها و افشاء سوءکردار آن‌ها تضعیف شده و موجب نگرانی دائمی روزنامه‌نگاران در رابطه با حفظ امنیت خود می‌شود؛^{۳۲}

^{۳۱} گزارش شبکه خبری دویچه وله. قابل بازیابی در لینک:

<https://b2n.ir/p50925>

^{۳۲} گزارش سازمان عفو بین‌الملل. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.amnesty.org/en/latest/news/2021/12/us-uk-travesty-of-justice-as-extradition-appeal-fails-to-recognise-that-it-would-be-unsafe-for-julian-assange-to-be-sent-to-the-us>

۶- انتشار گزارش از سوی سازمان دیده‌بان حقوق بشر، در روز سه‌شنبه ۱۶ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن قوانین ظالمانه بریتانیا به به‌خطر افتادن جان پناهجویان آسیب‌پذیر. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به مورد مذاقه قرار گرفتن سریع «لایحه ملیت و مرزها»، احتمالاً ظالمانه‌ترین لایحه مهاجرتی در طول تاریخ بریتانیا، توسط مجلس عوام پارلمان این کشور که روزهای پایانی بررسی خود را طی می‌کند؛

ب) اشاره به قصد این لایحه جهت از هم گسیختن اصول اساسی رژیم بین‌المللی پناهجویی که بریتانیا خود در تدوین آن ایفاء نقش کرده است؛

ج) اشاره به برخی از مفاد این لایحه، از جمله مجرم به شمار آوردن و حبس پناهجویان آسیب‌پذیر، همچون پناهجویان افغان برای تا ۴ سال، بازگرداندن پناهجویان به سوی دریا، فرستادن پناهجویان به مراکز خارج از کشور تا زمان رسیدگی به پرونده‌هایشان و اختصاص حقوق انسانی کمتر به آن‌ها به‌عنوان پناهجو، تنها به دلیل بهره‌مندی‌شان از حق اساسی خود در زمینه درخواست پناهجویی در بریتانیا؛

د) اشاره به مرگ دست‌کم ۲۷ پناهجو، حدود دو هفته پیش، بر اثر غرق شدن قایق‌شان به هنگام گذر از کانال آبی مانس: گفتنی است که در میان نجات‌یافتگان یک سرباز افغانی به همراه خانواده‌اش دیده می‌شد که در کنار نیروهای بریتانیایی در افغانستان خدمت کرده بود؛

ه) اشاره به منجر شدن این قانون پیشنهادی به مواجهه پناهجویانی، همچون این سرباز افغانی، با سرنوشت‌هایی چون، استرداد به دریا و یا حبس در بازداشتگاه‌های خارج از کشور که منجر به زندانی شدن آن‌ها برای مدت‌های مدید همچون پناهجویانی می‌شود که توسط دولت استرالیا در جزایر نائورو و پاپوا گینه نو و یا توسط دولت ایالات‌متحده در خلیج گوانتانامو نگاهداری می‌شوند؛

و) اشاره به قرار داشتن بسیاری از شهروندان افغان در معرض خطر قریب‌الوقوع و عدم برخورداری آن‌ها از زمان لازم برای این‌که در انتظار پذیرش از سوی برنامه اسکان مجدد بریتانیا بمانند - امری که منجر به ناگزیر شدن آن‌ها به گریز با قایق یا با پای پیاده می‌شود؛

ز) گفتنی است که این پناهجویان، بر اساس قانون مزبور، احتمالاً از مرز بازگردانده شده و چنانچه این شانس را داشته باشند که به خاک بریتانیا برسند، مجرم به شمار آمده و در معرض رفتارهای تبعیض آمیز قرار می‌گیرند؛

ح) اشاره به متعهد شدن بوریس جانسون، نخست‌وزیر بریتانیا، در پی تسلط طالبان بر افغانستان در ماه اوت سال جاری میلادی، به انجام تمامی اقدامات لازم در راستای حمایت از مردم افغانستان، به‌ویژه آن دسته از افغان‌هایی که به هنگام حضور نیروهای بریتانیا در این کشور، به آن‌ها کمک کرده‌اند؛

ط) این در حالی است که، به‌رغم این تعهدات نویدبخش، دو طرح جابه‌جایی و اسکان مجدد دولت بریتانیا به دلیل اعمال محدودیت‌های ناروا در زمینه پذیرش افراد دارای صلاحیت و تعداد پناهجویان، به شدت مورد انتقاد قرار گرفته و طرح اصلی این روند تنها برای سه ماه عملیاتی شده است؛

ی) اشاره به ضرورت انجام اقدامات لازم از سوی دولت بریتانیا به منظور عمل به تعهدات خود در راستای حمایت از شهروندان افغانی در معرض خطر با توجه به تداوم بحران انسانی در این کشور، از جمله:

- گسترش دامنه سیاست جابه‌جایی و کمک به افغان‌ها؛

- عملیاتی کردن بی‌درنگ طرح اسکان مجدد شهروندان افغانی؛

- لغو لایحه ظالمانه ملیت و مرزها؛

ک) گفتنی است که ناکارآمدی بریتانیا در این زمینه نه تنها به رها شدن افغان‌های آسیب‌پذیر در معرض خطر به حال خود می‌انجامد، بلکه مشیت و رنج بیشتری را نیز برایشان به همراه خواهد داشت.^{۳۳}

^{۳۳} گزارش سازمان دیده‌بان حقوق بشر. قابل بازیابی در لینک:

*فرانسه

۱- انتشار گزارش از سوی بخش جهانی شبکه تی.آر.تی ترکیه (رادیو و تلویزیون ترکیه)، در روز چهارشنبه ۲۴ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص اقدام دولت فرانسه به یافتن راهکاری جدید در راستای هدف قرار دادن اسلام. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به نزدیک‌تر شدن زمان برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری فرانسه و تلاش دولت این کشور به یافتن راه‌هایی جهت جلب آراء راست‌گرایان افراطی؛

ب) اشاره به اظهارات ژرالد دارمنن^۳، وزیر کشور راست‌گرای فرانسه، مبنی بر اقدام وی به سازماندهی نهادی تحت عنوان «مجمع اسلام» در اوائل سال آتی میلادی، در تلاش جهت اعمال آنچه که از نگاه برخی، تأثیرگذاری بر نحوه دین‌داری مسلمانان در این کشور به شمار می‌آید؛

ج) اشاره به اقدام دولت فرانسه به گزینش ۸۰ الی ۱۰۰ نفر به‌عنوان رهبران مذهبی، امامان جماعت و اعضای جامعه مدنی که پیش از هر چیز این گفتمان حکومت را پذیرفته‌اند که مسلمانان و اسلام در این کشور با مشکل مواجه هستند؛

د) اشاره به اقدام امانوئل مکرون، رئیس‌جمهوری فرانسه، در سال ۲۰۲۰ میلادی، به تحت فشار قرار دادن «شورای عبادت مسلمانان فرانسه» به امضاء منشوری، تحت عنوان «ارزش‌های جمهوری» - اقدامی که جمعیت ۵,۴ میلیونی مسلمانان فرانسه، بزرگترین جمعیت مسلمان در اروپا، را متمایز نمود؛

ه) اشاره به اقدام دولت مکرون، در آغاز سال جاری میلادی، به تدوین منشوری، تحت عنوان «منشور امامان» - مشتمل بر مجموعه اصولی که دین اسلام در فرانسه را تبیین می‌کند؛

و) گفتنی است که این راه‌کارها با توجه به فقدان مشروعیت با شکست مواجه شدند؛

ز) اشاره به تأسیس شورای عبادت مسلمانان فرانسه در سال ۲۰۰۳ میلادی توسط نیکلا سارکوزی، وزیر کشور وقت فرانسه، که از آغاز شکل‌گیری مناقشه‌برانگیز و فاقد مبنای

^۳Gerald Darmanin

حقوقی بوده، اما به عنوان راه ارتباطی میان حکومت این کشور و جمعیت مسلمان آن ایفاء نقش کرده است؛

ح) اشاره به هدف «منشور امامان» جهت نظارت بر مضامین سخنرانی‌های واعظان در مساجد، به ویژه در صورت طرح پرسش در زمینه اسلام هراسی یا نژادپرستی حکومتی و همچنین اعمال ممنوعیت در زمینه سخنان خصومت‌آمیز در قبال سیاست خارجی فرانسه؛
ط) اشاره به اقدام چندین سازمان اسلامی به محکوم کردن تلاش‌های حکومت فرانسه به «ابزارنگاری» اسلام در پی اعلام این سیاست‌ها؛

ی) اشاره به اقدام مکرون به تعطیل کردن ۱۷ مسجد، در طول سال گذشته میلادی، به دلیل نقض قوانین مبهم امنیتی و یا عدم برخورداری از معیارهای ایمنی مناسب: این در حالی است که ۸۹ مسجد دیگر نیز تحت نظارت قرار گرفته‌اند؛

ک) اشاره به افزایش نگرانی‌های جامعه مدنی فرانسه، سازمان‌های بین‌المللی حقوق بشری و مسلمانان این کشور به دلیل هراس از اقدام دولت مکرون به هدف قرار دادن نامتناسب مسلمانان در راستای جلب رضایت رأی‌دهندگان جناح راست افراطی، با توجه به این‌که تنها یک سال به برگزاری انتخابات ریاست‌جمهوری زمان باقی مانده است؛

ل) اشاره به منجر شدن ظهور شخصیت‌هایی، چون اریک زمور^{۳۵} نامزد انتخابات ریاست‌جمهوری از جناح راست افراطی، تنها به افزایش قطب‌بندی‌ها در عرصه سیاسی فرانسه؛

م) اشاره به نگرش‌های زمور در زمینه اسلام که به رغم ناسازگاری با فرانسه و شیوه زندگی در این کشور، توجه عامه مردم را به خود جلب کرده است؛

ن) گفتنی است بر اساس نظرسنجی‌ها، مارین لو پن^{۳۶} دیگر نامزد ریاست‌جمهوری از جناح راست افراطی و زمور ۳۰ درصد از آراء را در اختیار دارند، در حالی که مکرون به ۲۴ درصد از آراء دست یافته است^{۳۷}؛

^{۳۵}Eric Zemmour

^{۳۶}Marine Le Pen

۲- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز پنجشنبه ۱۸ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص منجر شدن نظارت دولت‌های فرانسه و بریتانیا بر مرزهای این دو کشور به پذیرش مخاطرات بیشتر از سوی مهاجران. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به عدم وقوع تغییر شرایط برای مهاجران منتظر یافتن فرصت جهت عبور مخاطره‌آمیز از مرز آبی بریتانیا و فرانسه، دو هفته پس از غرق شدن مرگبار قایق مهاجران در کانال آبی مانس که منجر به کشته شدن ۲۷ تن از آن‌ها شد؛

ب) اشاره به اقدام دولت فرانسه به تشکیل واحدهای جدید پلیس جهت مقابله با گروه‌های قاچاق انسان و در واکنش به فاجعه‌ای که اخیراً جان چندین تن از مهاجران را گرفت؛

ج) اشاره به همچنین اقدام آژانس مرزی و گارد ساحلی اروپا، موسوم به «فرانتکس»^۳، به پرواز بر فراز کانال آبی مانس جهت نظارت بر گذرهای غیرقانونی مهاجران؛

د) این در حالی است که منطقه کله^۴ در ساحل غربی فرانسه که پیشتر به «جنگل» معروف بوده، همچنان محل موقت حضور پناهجویانی به شمار می‌آید که در تلاش برای رسیدن به بریتانیا هستند: گفتنی است که گروهی از پناهجویان افغان که پس از روی کار آمدن طالبان از کشور خود گریختند، خطاب به یورونیوز اظهار داشتند که دیگر دلیلی برای بازگشت به افغانستان ندارند؛

ه) اشاره به آمار ارائه شده از سوی گارد ساحلی فرانسه، مبنی بر تلاش بیش از ۱۵ هزار نفر برای عبور از کانال مانس در ۸ ماه نخست سال ۲۰۲۱ میلادی که افزایشی ۵۰ درصدی در قیاس با سال گذشته را نشان می‌دهد؛

و) اشاره به اقدام دولت فرانسه به سرمایه‌گذاری سنگین در راستای تغییر این روند و ممانعت از حضور مهاجران در منطقه که نتیجه‌ای به همراه نداشته است؛

^۳ گزارش بخش جهانی شبکه تی.آر.تی ترکیه. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.trtworld.com/magazine/french-government-seeks-new-initiative-targeting-islam-52640>

^۴Frontex

^۵Calais

ز) اشاره به اظهارات سازمان‌های مردم‌نهاد مبنی بر باقی ماندن دست‌کم هزار مهاجر در اردوگاه‌های مختلف مستقر در اطراف منطقه کله، به‌رغم انجام عملیات مکرر گسترده جهت تخلیه آن‌ها و اعمال محدودیت‌هایی در زمینه دسترسی‌شان به کمک‌های بشردوستانه؛

ح) اشاره به اظهارات لودوویک هولباین؛^۴ فعال حقوق بشر، مبنی بر زورگویانه بودن سیاست فرانسه در قبال پناهجویان و بی‌ثمر بودن آخرین راهکار این کشور - که وی آن را «نظامی‌سازی» مرزها می‌خواند - جهت ایجاد دل‌سردی در افرادی که پیشاپیش در تلاش برای رسیدن به مقصد این سفر مخاطره‌آمیز هر آنچه داشته‌اند را از دست داده و آماده پذیرش هر خطری برای عبور از مرز هستند؛

ط) اشاره به تلاش دولتمردان جهت یافتن راه‌حلی برای ممانعت از هجوم متداوم مهاجران و درعین‌حال اظهارات بسیاری از پناهجویان مبنی بر این‌که دیگر گزینه‌ای جز ادامه دادن به این مسیر ندارند!^۴

*بریتانیا و فرانسه

- انتشار گزارش از سوی شبکه خبری یورونیوز، در روز دوشنبه ۲۹ آذرماه ۱۴۰۰، در خصوص طرح شکایت بی‌سابقه از گارد ساحلی فرانسه و بریتانیا در پی مرگ ۲۷ پناه‌جو در دریای مانش. برخی از محورهای این گزارش عبارت‌اند از:

الف) اشاره به اقدام سازمان اتوییا ۵۶، یکی از نهادهای مدافع حقوق پناهجویان در شهر کله در فرانسه، به طرح شکایت علیه مقام‌های فرانسوی و بریتانیایی به دادگاهی در این کشور: گفتنی است که این نهاد در طرح شکایت خود موضوع قتل عمد را مطرح کرده است؛

^۴Ludovic Holbein

^۴گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک:

<https://www.euronews.com/2021/12/09/monitoring-france-uk-crossings-will-make-migrants-take-more-risks-says-activist>

ب) اشاره به ادعای این انجمن مبنی بر به شمار آوردن مقام‌های ساحلی بریتانیا و فرانسه به‌عنوان عامل اصلی جان باختن ۲۷ تن از پناهجویان، در روز جمعه ۵ آذرماه، در دریای مانش، با توجه به سهل‌انگاری آن‌ها در قبال درخواست کمک پناهجویان که در حال غرق شدن در این دریا بودند؛

ج) گفتنی است که این بالاترین آمار مرگ در دریای مانش به شمار می‌آید و در این قایق پناهجویانی از عراق، ایران، افغانستان و سومالی جان‌شان را از دست دادند؛

د) اشاره به به‌شمار آوردن بخشدار کله و رؤسای گارد ساحلی بریتانیا و فرانسه، از سوی سازمان اتوپیا ۵۶، به‌عنوان متهمان اصلی این پرونده؛

ه) اشاره به دستیابی این نهاد به اسناد و مدارکی مبنی بر درخواست چند باره پناهجویان از گارد ساحلی دو کشور برای دریافت کمک و عدم پاسخگویی آن‌ها، ضمن اقدام گاردهای ساحلی هر یک از این کشورها به ارجاع پناهجویان به مسئولان کشور دیگر؛

و) اشاره به اظهارات پناهجویان بازمانده از این حادثه مبنی بر سرگردان بودن‌شان به مدت بیش از ۱۰ ساعت در آب‌های سرد دریای مانش و سرانجام نجات جان برخی از آن‌ها توسط قایق‌های ماهیگیری؛

ز) اشاره به تأکید سازمان اتوپیا ۵۶ مبنی بر این‌که این نخستین بار نیست که گاردهای ساحلی دو کشور به درخواست کمک پناهجویان بی‌تفاوت بوده‌اند و چهار روز پیش‌ازاین حادثه نیز درخواست دیگری از سوی پناهجویان بی‌پاسخ مانده بود؛

ح) این در حالی است که گارد ساحلی هر دو کشور فرانسه و بریتانیا، هرگونه تماس و درخواست کمک از سوی پناهجویان را انکار می‌کنند.^{۴۲}

^{۴۲} گزارش شبکه خبری یورونیوز. قابل بازیابی در لینک: